

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 490/2024-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Mariánom Ďurinom, advokátom, Sibírska 4, Bratislava, takto

rozhodol:

Ústavnú sťažnosť **odmieta**.

Odôvodnenie:

I.

1. Sťažovateľ v úvode ústavnej sťažnosti doručenej ústavnému súdu 30. augusta 2024 uvádza, že ju podáva proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 9So/30/2018-54 z 26. februára 2020, ktorým bol zrušený rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 10Scud/22/2015-30 z 9. októbra 2018. V závere ústavnej sťažnosti sťažovateľ žiada vysloviť, že Správny súd v Bratislave v konaní sp. zn. 7Sa/35/2021 porušil jeho práva upravené v čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 39 ods. 1, čl. 12 ods. 1 a čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Správnemu súdu žiada prikázať konať bez zbytočných prietáhov. Žiada finančné zadost'učinenie 25 000 eur.

2. Z ústavnej sťažnosti je zrejmé, že Sociálna poisťovňa v roku 2015 zamietla žiadosť sťažovateľa o priznanie starobného dôchodku. Toto rozhodnutie sťažovateľ žiadal preskúmať, no rozsudkom krajského súdu č. k. 10Scud/22/2015-30 z 9. októbra 2018 bolo rozhodnutie Sociálnej poisťovne potvrdené. Na odvolanie sťažovateľa bolo toto rozhodnutie rozsudkom najvyššieho súdu č. k. 9So/30/2018-54 z 26. februára 2020 zmenené tak, že rozhodnutie Sociálnej poisťovne bolo zrušené a vec jej bola vrátená na ďalšie konanie. V súčasnosti pod sp. zn. č. k. 7Sa/35/2021 prebieha na správnom súde konanie o bližšie nešpecifikovanej a k ústavnej sťažnosti nepriloženej správnej žalobe sťažovateľa.

3. Z argumentácie sťažovateľa je na strane jednej zrejmá jeho nespokojnosť s trvaním konaní o jeho žiadosti o priznanie starobného dôchodku a s rozhodnutiami krajského súdu a Sociálnej poisťovne, ktorá podľa neho rozhodla v rozpore so záverom najvyššieho súdu. Bez vzťahu k tejto argumentácii sťažovateľ kritizuje závery ústavného a najvyššieho správneho súdu, ktoré vraj o sebe tvrdia,

že nie sú skutkovými súdmi. Následne opätovne opakuje kritiku vo vzťahu k trvaniu konania na správnom súde, no potom sa vracia k argumentom o nesprávnosti rozhodnutia Sociálnej poisťovne.

II.

4. Ústavná sťažnosť sťažovateľa v rozpore s § 123 ods. 1 písm. b) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) neobsahuje označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým podľa sťažovateľa boli porušené jeho ústavné práva. Sťažovateľ v úvode ústavnej sťažnosti uvádza, že ústavnú sťažnosť podáva proti rozhodnutiam najvyššieho súdu, no z jeho záveru je zrejmé, že namieta postup správneho súdu. Ústavná sťažnosť je tak rozporuplná a nemožno dospieť k tomu, či sťažovateľ namieta len postup správneho súdu alebo popritom aj rozhodnutia najvyššieho a krajského súdu. Táto nejasnosť v ústavnej sťažnosti vedie k záveru, že ústavná sťažnosť jasne neoznačuje zásah, ktorým mali byť porušené ústavné práva sťažovateľa. Ústavná sťažnosť v rozpore s § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde neobsahuje právne dôvody, pre ktoré malo podľa neho dôjsť k porušeniu jeho ústavných práv. Ústavnej sťažnosti chýba adresná práva argumentácia, z ktorej by bolo možné vyvodiť, ktoré jeho ústavné práva mali byť porušené, či už ním uvádzanými rozhodnutiami krajského a najvyššieho súdu, alebo postupom správneho súdu.

5. Ústavná sťažnosť sťažovateľa tak v dôsledku jej nejasnosti a nesústrednej argumentácie nemá náležitosti predpokladané § 123 ods. 1 písm. b) a d) zákona o ústavnom súde, a preto bola podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde odmietnutá. Nebol dôvod na to, aby bol sťažovateľ zastúpený advokátom vyzvaný na odstránenie týchto nedostatkov ústavnej sťažnosti. Sťažovateľovi nič nebráni v tom, aby sa nerozpornou ústavnou sťažnosťou mohol domáhať vyslovenia porušenia tých ústavných práv, k porušovaniu ktorých môže v súčasnosti dochádzať dlhým postupom správneho súdu. To však vyžaduje ich jasné pomenovanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. septembra 2024

Robert Šorl
predseda senátu